

J . L .

"TÄMÄ UNI ON TAUTI"

(lauluja)

Hajallani

sata vuotta sitten
maahan kaivettiin
jotain mistä suvussamme
aina vaiettiin

aika painoi lasten
piilotajuntaan
epäselvän olosuhteen
mädän hajun taa

nyt pihamaalla huojuu
juurettomat puut
väkivoima tuntematon
niihin kurottuu
ja jonkinlainen yksinäisyyden mitta
minussakin täyttyy
jonkinlainen onnettomuus
olen minäkin

aina hajallani

Veden pinnalla perhonen

kesä on ohi
kolea tuuli
veden pinnalla perhonen

laituri keinuu
heittelet pullaa
hanhille pitkin
kahvilaa

katselen ohi
rummutan pöytää
veden pinnalla perhonen

kahvi jo kylmää
katosi hanhet
jokea pitkin
pohjoiseen

kesä jo ohi
kolea tuuli
veden pinnalla perhonen

viimeinen lause
en sanoja löydä
sydän ei tunne
se osaa vain lyödä

veden pinnalla perhonen

Kahdella jaolliset

kahteen
taas kaikki kaunis jakaantuu

kahteen
syvä joki ja rannan suuri puu

kahteen
kaikki yhdessä koetut vaiheet
jyrkänteet, polut ja kaiteet

kahteen
kaikki turhat riidan aiheet
sovinnot ja hyvät aikeet

kahteen
ne illat vaikeet
kun tekis vain mieli lähtee
ja aamut haikeet
kun tahtois ikuisesti jäädä
vain yhteen

Hypersomnia

ajojimme pimeitä teitä
tähän pelottavaan metsään

yöhön sammuu taunus
kulku jalan jatkuu
pelon poluilla
on syytä muistaa
pedot niin kuin pienet
oravatkin syövät
eivät kädestä
vaan koko käden

tule, tule
tahdon näyttää
miksen itke enää

polku päättyy lampeen
jonka pintaa lentää
sudenkorennot
kuin pommikoneet
viime sodan aikaan
täällä nyt jo kasvaa
sudensammalet
pääkallopulloon

tule, tule
tahdon näyttää
miksen naura enää

vesi on vain vettä
muta on vain mutaa
sudenkorennot
kuin pommikoneet
kunnes lampi kuplii
onko sulla tylsää
mielen pohjalta
kun rietta nousee

pidä silmät kiinni
joku tuolla hiipii
pidä silmät auki
tämä uni on tauti

Lipeää

hullu poika simpukoita
öisin kuuntelee
aallot hakkaa kuuloluita
toden muuntelee
huomaa laiturille pienen polun kulkeneen
verisitein noidankehän
kiinni sulkeneen

isä soutaa, pojan noutaa
kalaa narraamaan
onkilieron vaisto ohjaa
pohjaan tarraamaan
sisällänsä väkäräuta ruostuu ajallaan
lunnunrata päiden yllä
makaa hajallaan

kuutamoina, kaislikoina
airon narinaa
pullon suulla isä kela
vanhaa tarinaa
siima kaulan ympärillä hyvää mielisä
muistin jos vain joku ensin
tyhjiin nielisä

kello kahden, pieni ahven
poika palelee
leikkipäissään isä bensaa
keulaan valelee
tahtoo nähdä kuinka poika tulen hallitsee
kumman puolen käsitykset
täällä vallitsee

voi, voi hullu poika
tätä elämää
voi, voi hullu poika
mätää hedelmää
voi, voi hullu poika
tämän enempää
lipeään sisällään
ei mieltä myrkyttää
isällään

hullu poika simpukoita
hiekkain piirtelee
kepillänsä isän märkää
tuhkaa siirtelee
onneton on onkiretki manaa pojalleen
niin kuin pojan pojan poika
vielä pojalleen

Diktaattori on kuollut taas

armeija liimaa julisteita
veri näkyy alta
tämä tasavalta
kirkolla makaa kaatuneita
rauhanvetureita
ei raiteita

diktaattori on kuollut taas
tanssitaan

miljoonas kansannousukerta
kuka suojaa meitä
muistoseppeleitä
reunustaa pelon tasaverta
ristipuiden merta
ja mannerta

diktaattori on kuollut taas
tanssitaan

haudalla jylhän marssin soittaa
torvisoittokunta
soittimissa lunta
pohjoinen ihon ahavoittaa
hyvä pahan voittaa
ja aloittaa

diktaattori on kuollut taas
tanssitaan

Piilosilla

vanhan kirkon raunioilla
maasta nousee usvaa
maasta nousee koiranputki
multaa pikimustaa

käsi pieni maata kaivaa
kynnen alla paskaa
ohimoilla pelon kaiku
sydämessä vastaa

pimeällä alttarilla
poika laskee sataa
joka toisen luvun jälkeen
hengityksen tasaa

vanhan kirkon raunioilla
piilosilla ollaan
tyttö veisaa savuhormiin
viisi viisi nollaa

aurinko nouse jo
minä en tahdo jäädä yksin pimeään
tämä ei ole hauska leikki enää
ei enää leikkikään

vanhan kirkon raunioilla
maasta nousee usvaa
maasta nousee koiranputki
multaa pikimustaa

ajattelen niitä näitä
enimmäkseen pahaa
kuvittelen kuinka noita
roviolla palaa

ettei kukaan etsi enää
sitä minä pelkään
että kaikki ohi kulkee
pelko painaa selkää

vanhan kirkon raunioilla
piilosilla ollaan
tuuli veisaa savuhormiin
usko laskee nollaan

aurinko nouse jo
minä en tahdo jäädä yksin pimeään
tämä ei ole hauska leikki enää
ei enää leikkikään